

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 20 Marca r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 11 marca.

Przez najwyższe dyplomata najsławniejszy mianowani Kawalerami orderów: D. 20 lutego, S. Stanisława 2go stopnia, Półkownik Sultana Azamat-Girey; D. 21 lut. Orla Białego Radca Tajny Senator Ławrow; D. 22 lut. S. Stanisława 1go stopnia, Jenerał-Major, Komendant miasta Irkucka Pokrowski 1szy.

— Przez najwyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu: D. 27 lutego. Kamerher Hrabia Szwałow mianowany Mistrzem Dworu.

D. 21 marca. Fundatorowi Demidowskiego Domu opatrzenia pracujących, Kamer-Junkrowi, Translatorowi w Ministerium spraw zewnętrznych, Anatolemu Demidowu, na okazanie szczególnej uwagi ku dobroczynnemu jego dziełu, Najsławniejszy Rozkazuje my być Kuratorem tego zakładu, zostawując nazwanie to po nim i jego następcom.

D. 4 marca. Senator Radca Tajny, Xiążę Kurakin, stosownie do swej prośby, najsławniejszy uwolniony od służby.

— Przez najwyższy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi, przez P. Ministra spraw wewnętrznych, CESARZ JEGO MOŚĆ najwyższe rozkazać raczył, d. 25 lutego: Rektora byłego Uniwersytetu Wileńskiego, Rzeczywistego Radcę Stanu, Pelikana, naznaczyć Członkiem Rady Medycznej.

— Przez najwyższy rozkaz dzienny d. 28 stycznia, Adjutant Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał-Adjutant Xiążęcia Dothorkowa, Leib-Gwardyi półku Grodzieńskiego Huzarów, Sztab-Rotmistrz Trigonu, podniesiony na Rotmistrza, z pozostaniem na dotychczasowych obowiązkach, a przez ukaz do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, d. 16 lutego, w nagrodę służby odznaczający się gorliwością, mianowany Kawalerem Orderu S. Stanisława 3ey klasy.

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Połączonego Zebrania Pierwszych trzech Departamentów, w rzeczy pytania o prawach na dworzeństwo, nadanych przez byłych Królów Polskich, dla Członków niektórych Magistratów w odzyskanych od Polski Guberniach, znalazła uznany za dobry przez Rządzący Senat wniosek ustanowionego przy niej Komitetu do ułożenia prawideł dla ostatecznego zadośćuczynienia terazniejszych dworzeńskich rodów, gruntownym; ale uznawszy za obowiązek sprawiedliwości na rostrzygnięcie pomienionego pytania, przyjąć za ośnowę służbę obywateli (hrazdan) w Magistratach przed przyłączeniem kraju do Rossyi, gdy tam wybor do urzędowania był dożywotni, i służbę od czasu ustanowienia Rządu Rossyjskiego, zamienioną w czasowy tylko obiór, przez opinią postanowiła:

1. Ze wszyscy kupcy i mieszczanie, którzy zajmowali w powróconych od Polski Guberniach obowiązki w Magistratach przed Manifestem 27 marca 1793 roku, objawionym przez Jenerała-Anszefa Kreczetnikowa, i wniesieni są przez Dworzeńskie Deputacyjne Zebrania do Ksiąg Rodosłownych Dworzeńskich, na ośnowie nadanych przez Królów Polskich miastom przywilejów, mają używać praw tego dostojenstwa z ich potomkami.
2. Ze przeciwnie ci, którzy służyli w pomie-

nionych Magistratach po Manificie 27 marca 1793 roku i jedynie za służbę tę wniesieni są do ksiąg rodosłownych przez Zgromadzenia Deputacyjne, zgodnie z postanowieniem Rządzącego Senatu, powinni być z nich wyłączeni i praw Dworzeństwa używać nie mogą.

Na tej opinii napisano:

JEGO CESARSKA MOŚĆ, nastąpiła opinią w Powszechném Zebraniu Rady Państwa, względem pytania o prawach na Dworzeństwo Członków Magistratów, w powróconych od Polski Guberniach, Najwyższe utwierdzić raczył i rozkazać wypełnić.

Prezydent Rady Państwa Xiążę W. Koczubey. 5 stycznia 1833. (G. S.)

— Gazeta Journal de St Petersburg pod datą 8 Marca zawiera: „Otrzymaliśmy, przez Odesę, wiadomości prosto z Konstantynopola: przybyły tu one z prędkością, niepodobną do uwierzenia; są z daty dnia 26 lutego (10 marca), a przywiezione zostały do Odesy przez statek parowy Newa; z nich dowiadujemy się, że ta stolica zostaje ciągle w zupełnej spokojności, że negocjacje z Mehemedem Alim odbywają się, i że eskadra Kontr-admirała Łazarewa stoi jeszcze na kotwicy w przystani Bujukderskiej. (J.d.S.P.)

TURCJA.

Konstantynopol dnia 10 marca.

Dnia 13 (25) lutego, wielki Admirał Tahir-Pasza udał się do Bujukdere, z wielką okazałością w celu odwiedzenia Kontr-Admirała Łazarewa. Obeyrzawszy okręt i oddawszy największe pochwady wszystkim szczegółom, Tahir-Basza zaprosił P. Łazarewa na świetną ucztę, na uczenie Jego przygotowaną. Trwała ta biesiada do nocy, i przyjęcie to przez Kapitana-Baszę nosiło cechę szczerzej serdeczności i najdelikatniejszego obyczaju. Wnosił on sam rozmaite toasty, stosowne do okoliczności.

Dnia 14 (26) Kontr-Admirał Rossyjski udał się do Kapitana Baszy, który go przyjął najuprzejmiej. Nie dość na tém, iż służył mu za przewodnika w pokazywaniu wszystkiego tego, co zasługiwało na jego uwagę, lecz jeszcze Tahir-Basza zaprosił P. Łazarewa na świetną ucztę, na uczenie Jego przygotowaną. Trwała ta biesiada do nocy, i przyjęcie to przez Kapitana-Baszę nosiło cechę szczerzej serdeczności i najdelikatniejszego obyczaju. Wnosił on sam rozmaite toasty, stosowne do okoliczności.

W kilka dni potem Kontr-Admirał Łazarew opatrzył mennicę, w towarzystwie wielu swoich oficerów. Sułtan z tej przyczyny przydał tym odwiedzinom do grzecznego ujęcia wcale nowe w zwyczajach tego kraju. Wybito w przytomności Kontr-Admirała Łazarewa złote i srebrne medale na pamiątkę pobytu eskadry Rossyjskiej na Bosforze, i te jemu ofiarowano. Inne mniejsze wielkości rozdane zostały oficerom, którzy się z nim tam znajdowali.

— Wczora Internuncyusz Austriacki miał pożegnalne posłuchanie u Sułtana. Przyjętym on był z wielkimi względami i przychylnością, i otrzymał z tego powodu ozdobę wysadzaną brylantami, podobną tym, jakie noszą Ministrowie Otomańscy; została mu ona udzieloną, na dowód szczególnego zadowolenia Jego Wysokości.

P. Ottenfels ma zamiar za kilka dni wsiąść na austriacką wojenną korwetę Obfitość, dla powrotu do Wiednia przez Tryest. Zastępuje go tymczasowicie Baron Stürmer, jako Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny.

— Wielki Wezyr Reszyd Basza, uwolniony przez Ibrahima-Baszę, dwa lub trzy dni, jak powrócił do tateyszej stolicy, i otrzymał rozkaz u-

dać się do swego domu na wieś, gdzie ma tymczasowie zostawać. (J.d.S.P.)

P R U S S Y.

Berlin dnia 16 marca.

Od kilku dni rozchodzą się tu wielorakie pogłoski o nowym rozpoczęciu Londyńskiej Konferencji, a wielu utrzymuje, iż nastąpi wielki kongres Monarchów.

W naszym wojsku przewidziano znowu, oprócz zaprowadzenia nowych postanowień, względem czasu służby, także różne zmiany w noszeniu pakunku. Ważniejszą jeszcze jest rzeczą, iż powzięto myśl uzbrojenia strzelców, i ile można, także jaką część piechoty liniowej, bronią perkusyjną, kształtu bardzo właściwego. Czyniono w tej mierze różne doświadczenia, które się okazały korzystnymi; wątpią przecież, aby z przyczyny znacznych kosztów, doprowadzono zupełnie ten projekt do skutku.

Pułkownik Prokesch, który, jak wiadomo, wysłany został ze strony Austrii do Egiptu, pisał tu, oświadczając się gotowym do przyjmowania poleceń naukowych; jest on autorem dobrego dzieła o Egipcie.

Wielu przybyłych tu hiszpańskich lekarzy, trudni się gorliwie przetłumaczeniem najlepszych w Niemczech wydanych opisów o cholery. (G.C.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 9 marca.

Po zasłętym oddaleniu Panów *Dubois* i *Bau-de*, kilku deputowanych podało w Izbie wniosek, aby na przyszłość urzędnicy oddalenia, nie mogli być obierani deputowanymi.

Dzienniki opozycyjne z powodu powyższego oddalenia wyrażają się: „Rękawiczka jest rzucona, walka między Ministrami a Deputowanymi rozpoczyna się, powszechna panuje niechęć przeciw pierwszym. Przyszedł nareszcie czas, gdzie każdy sumienny niezawisły Deputowany, do jakiegokolwiek bądź należy stronnictwa, wszelkie względy na bok usunie i zerwie zbyt długie milczenie.

— Dnia 10 —

Mówią ciągle o planie, przerznięcia, między morza *Suez*; przedsięwzięcia układa z Vice-Królem Egiptu warunki, pod jakimi chce się tego podjąć. Liczą przy tem częścią na cła, które kanał wniesie, częścią na poprawę kopalni złota odkrytej na stronie Arabskiej między-morza, a z której teraz nie można korzystać, dla niedostatku drzewa, i trudności w jego dowozie.

Journal du Commerce donosi: „Powszechnie spostrzegać się daje, że zdarzenia parlamentarne w przeszłym tygodniu zmieniły położenie ministrów. Gabinet stracił większość w niektórych kwestiach, i w innych z trudnością utrzymać ją zdołał. Co raz widoczniej się pokazuje, że albo Ministerium zmienione, albo Izba rozwiązana być musi. Może wkrótce uyrzemy jedno z dwojga.

Najnowsza wiadomość z *Blaye* dnia 3 b. m. donosi, że Xieźna dosyć jest zdrową, i że w tym dniu używać będzie przechadzki.

— Dnia 12 —

Pan *Dupin* miał wczoraj dwugodzinne prywatne posłuchanie u Króla.

Xieźne *Brogie*, Marszałek *Soult* i *Gérard* i Poseł Belgijski, mieli wczoraj w Ministerium spraw zagranicznych konferencją, względem kwestyi, podanej na przeszłym posiedzeniu przez P. *Mauguin*: kto ma koszt dwóch wypraw do Belgii ponosić.

Posłano przez telegraf dnia 4 b. m. do *Tulon* rozkaz, aby trzymać w pogotowiu okręt liniowy *le Superbe*, iżby mógł wypłynąć za pierwszym rozkazem. Rozkaz ten miał być wydany dnia 7. W jakim przeznaczeniu ten okręt będzie użyty, jest jeszcze niewiadomo; lecz musi być ważne, gdyż na przesyłanie zwyczajnych poleceń nie używają okrętów liniowych. Niezwłocznie mają za okręt *Superbe* popłynąć, o-

kręt liniowy *Marengo*, fregata *Herminia* i kilka małych statków.

Monitor zawiera dwa sprawozdania Ministra spraw zagranicznych, nie mniej trzy Królewskie rozporządzenia, dotyczące się klasyfikacyi poselstw i sekretarzów legacyi. Podług pierwszego, mają na przyszłość poselstwa składać się z czterech klass, mianowicie, do pierwszej należy *Londyn*, *Petersburg*, *Wiedeń*, *Berlin*, *Rzym*, *Madryt* i *Konstantynopol*; do drugiej *Haga*, *Bruksella*, *Kopenhaga*, *Sztokholm*, *Drezno*, *Monachium*, *Stutgard*, *Frankfort* i *Li-bona*; do trzeciej *Hamburg*, *Karlsruhe*, *Nauplia* i *Florencya*; do czwartej *Kassel*, *Darmstadt* i *Hanower*. W skutek drugiego rozporządzenia, ma być na przyszłość tylko przy poselstwach pierwszej klasy dwóch sekretarzów umieszczonych, równie gdyby im poślaniec lub poseł przewodniczył. Missye drugiej klasy, mają dodanego jednego sekretarza, a trzeciej żadnego. Tu dodaje, iż przy poselstwach w *Neapolu* i *Turynie* jeden tylko poseł będzie umieszczony. Trzecie Królewskie rozporządzenie, zawiera mnóstwo zmian między sekretarzami legacyjnymi.

Pożyczka Grecka dała powód do nowych tłumaczeń między bankierem *Rotschild*, a Xieciem *Brogie*, przy nocie Ministra Bawarskiego, który wzywa Rząd Francuzki, aby przyspieszył rozstrzygnięcie tego interessu, jaki wstrzymuje organizacyą Państwa Króla *Ottona*. P. *Rotschild* bardzo był niekontent z odpowiedzi Ministra, i powtarzał swoje zwykłe narzekania względem odmówionego zaręczenia, na co Xieźne *Brogie* odpowiedział, że wszystkie kwestye, ulegające kontroli Izby, nie zależą od woli Ministrów, i że sprawa ta może zostanie przeciągnięta do następnych posiedzeń nowo zwołanych Izby.

Wiadomość, że Marszałek *Clauzel* otrzyma naczelne dowództwo nad *Algierem*, zmienia się w ten sposób, że ma dowodzić nad wyprawą do *Konstantyny*. Także Jenerał *Bachelu* ma mieć w niej udział.

Zaciągania ludzi dla *Don Pedra*, ciągle się odbywają w *Paryżu*, a kilka znacznych oddziałów już odeszło do mieysca swego przeznaczenia; lecz Rządowi są te przeznaczenia zupełnie obce.

Pan *Royer-Collard* jest zupełnie przeciwnym oddaleniu P. *Dubois*. Mówią, iż tak w akademii, jak w Izbie, pośród deputowanych, bardzo na to powstawał, co Ministrów nabawiło niepokoju. P. *Guizot* ma żałować swej porywczosci.

Tutejsza gwardya narodowa otrzymała rozkaz, aby od jutrzejszego dnia była gotową na pierwszy znak stanąć pod bronią. Słychać, iż sprawa, mająca się zacząć w tych dniach w sądzie kryminalnym, względem zamachu na życie Królewskie dnia 19 listopada 1832 r., jest powodem tej ostrożności.

Kommissya, której polecono rozbiór projektu do prawa, względem pożyczki Greckiej, mianowała swym sprawozdawcą Półkownika *Paixhans*, deputowanego ministerjalnego; wnioskuje ztąd, że Kommissya będzie wносиła o przyjęcie tego wniosku.

Dzienniki tutejsze powstają na Ministra wojny, iż ze szkołą politechniczną samowolnie postępuje, i naukowy instytut przeistacza w koszary, a przecież rewolucya Lipcowa winna jest niejaką wdzięczność tej szkole.

— Dnia 15 —

Na wczorayszym dalszym przesłuchaniu świadków, w sprawie względem zamachu na życie Królewskie z dnia 19 listopada, nie zaszło nic interessownego; kilka zeznań miały dążność osłabienia ważne zeznania *Jeanety*.

Dziennik *Quotidienne* donosi: „Wczoraj w wieczór miał Pan *Persil* posłuchanie u Króla, na którym PP. *Barthe* i *Montalivet* byli przytomni. Mówiono wiele o złym kierunku, jaki mają czynności processowe. Inne pismo donosi, że Półkownik *Raffé* został wezwany do Marszałka *Soult*, u którego znajdowali się Jenerałowie *Pajol*, *Dumas* i *Delessert*; czyniono mu tu

ostre wyrzuty, z powodu zeznania jego przed sądem kryminalnym, że wiedzano już wprzód w *Tuilleries*, iż ma być strzelonem do Króla. Zapewne w skutku tej rozmowy, podał Pułkownik *Raffé* dziś do dziennika *France Nouvelle* pismo, w którym stara się objaśnić swoje zeznanie, i zapewnia, że dopiero po zdarzeniu dowiedział się, iż wiedzano o tem, co miało nastąpić.

— Dnia 13 —

Hrabia *Pozzo di Borgo* nie objął jeszcze nowo spraw dyplomatycznych. Wczoraj miał tymczasowy sprawujący interessa Rosyjskie konferencyą z Ministrem spraw zagranicznych.

Dnia 15 lutego liczba osadników europejskich w *Algierze* wynosiła 5,168 dusz.

Ponawiają się wieści o wystąpieniu Marszałka *Soult* i Hrabiego *Argout* z Ministerium. Xiążę *Brogie* ma być Prezesem, Hr. *Guilleminot* Ministrem wojny, P. *Guizot* Ministrem spraw wewnętrznych, a Pan *Remusat* Ministrem Oświecenia.

Bordeaux d. 7 marca.

Jenerał *Bugeaud* pisał do tutejszych redakcyi dzienników, że z własnej pobudki, a nie na rozkaz Rządu wzywał Karolistów. (G.W.)

A N G L I A.

Londyn dnia 6 marca.

Katolicy Biskupi w Północnej Irlandyi przedsięwzięli środki, aby, ile jest w ich mocy, utłumić wszystkie tajemne i nieprawne towarzystwa w swoich dycezyach.

— Dnia 11 —

Na posiedzeniu Izby Niższej d. 11 t. m. głosowano na pierwsze czytanie bilu względem reformy kościelnej w Irlandyi: za czytaniem było 46 głosów, przeciw 187. Później głosowano na powtórne czytanie bilu o przytłumieniu zaburzeń w Irlandyi, i było za czytaniem 363 głosów, przeciw niemu 84, większość 279; postanowiono, ażeby ten bil na przyszłą szkodę przeszedł przez Kommissyą.

Dziennik Liwepolski *Standard* pisze: „Powszechnie utwierdza się zdanie, iż niektóre zmiany w interessach skarbu, są nieuchronne. Bez wątpienia muszą nastąpić pewne ulżenia i ożywienie tak handlu, jak fabryk, co stać się może tylko przez zniesienie podatków, naybardziej obciążających przemysł i średnią klasę.”

Jutro odbędzie się uroczysty obchód, na podziękowanie Bogu, za ustanie cholery.

— Dnia 12 —

Jutro przybędzie tu J. K. Mości będzie miał wielkie pokoje u siebie w pałacu *St. James*, a w wieczór powróci do *Windsor*.

Onegdaj po południu odbyła się w mieszkaniu Hr. *Grey* rada gabinetowa, która trwała od godziny 2giej do w poł do 6tej. Lord *Durham*, z przyczyny słabości zdrowia, nie mógł być na niej przytomnym.

Dziennik *Courier* donosi: „Listy nasze z Irlandyi zawierają okropne obawy, z powodu żądań gotówki, które się już zaczęły po wielu tamtejszych giełdach. Gdyby nawet każdy bank irlandzki był zdolnym do wypłaty, zawsze jednak takie ściągania brzęczące monety, będą miały bardzo szkodliwe skutki. Nie jest bowiem celem, aby się przekonać o zdolności wypłaty banków; lecz raczej zrzucenie politycznych niedogodności.

Względem powyższego pisma, mówi *Dubliner Evening-Post*: „W skutek ciągłych żądań monety, zaczęło się w *Kilkenny* formalne ubieganie się o nią. Lecz banki narodowe i prowincjonalne, mają dostatek drogiego metalu: jedna tylko jest przy tej rzeczy niedogodność, że widzą się przymuszonymi, transportować sztaby srebra i złota do swoich różnych zakładów, co nawet już w rzeczy samej rozpoczęto. Na wozach przewożą wiele złota, dla zadosyć uczynienia żądaniom banków filialnych. *Kilkenny* jest pierwszym miejscem, gdzie P. O'Connell doświadczał swego arcydzieła, a jego tutejsi zwolennicy starają się go naśladować.”

Dnia 7 odeszły stąd wielkie summy złota do banków Irlandzkich.

W *City* mówią, że okręt parowy Hollenderski, przywiózł bardzo pomyślne wiadomości, a to w skutku depeuszów z *Wiednia* i *Berlina*, które doszły do *Hagi*.

Okręt *Talavera* przyplłynął znowu do połączonych flott, które jeszcze zawsze stoją przed *Deal*.

Słychać, że w tych dniach ma już być otworzony teatr opery Niemieckiej, gdyż niemieccy śpiewacy i śpiewaczki, między temi damy *Pirschner* i *Sontag*, i PP. *Blume* i *Binder* przybyli już do *Londynu*.

Dziennik *Evening-Post*, który jest organem Rządu Irlandzkiego, donosi, że wiadomości, przybyłe w sobotę do *Dublina* z prowincyi, są bardzo smutne i niepokojące.

Posłaniec Turecki, *Namik* Pasza, miał wczoraj w towarzystwie P. *Maurojeni*, konferencyę z Lordem *Grey* w wydziale skarbowym, a z Lordem *Palmerston* w zagranicznym.

Dziennik *Standard* nie przestaje twierdzić, że Lord *Althorp* podał się nie dawno do dymisyi, a *Globe* przeciwnie ciągle twierdzi, że to zapewnienie jest fałszywem.

W Irlandyi stoi teraz 26 półków i 20 korpusów odwodowych, gdy tymczasem w Szkocyi, znajduje się tylko jeden pułk i jeden batalion, które stały w *Glasgowie*, i 6 korpusów odwodowych.

Sprawy Niemieckie handlowe, rozbiegane na zgromadzeniu Związku Niemieckiego, wzbudziły uwagę naszego Rządu. Już przed kilku laty, mówiono tu o Pruskim systemacie cła. Uznano je za przeciwnie naszemu handlowi i przemysłowi; jednak nie można było nie przeciw temu działać, nie przywłaszczając sobie prawa, mieszania się w cudze sprawy. Lecz teraz, gdy *Hanower* stał się uczestnikiem tych korzyści, rząd nie opuści okoliczności, aby się na przyszłość nie zabezpieczyć.

Biega wieść, że 6 okrętów liniowych i 6 fregat, mają być niezwłocznie wyprawione do *Portsmouth*, dla popłynienia do *Dardanellów*.

Kilka kupieckich Hollenderskich okrętów z *Cap* i Chin przybywających, przyprowadzono do *Portsmouth*.

Podług wiadomości, otrzymanych z okrętu *Nimrod*, krążącego przed *Porto*, zachodzi wątpliwość, które wojsko w gorszym jest położeniu: czy *Don Pedra*, czy *Don Miguela*. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga d. 12 marca.

Rząd ma zamiar wstrzymać się jeszcze ze zwołaniem pospolitego ruszenia, i z ćwiczeniami drugiego korpusu szuterów.

Z *Lillo* donoszą pod d. 9 b. m., iż poprzedniej nocy usiłowały patrole belgijskie podejść do północnej służby naszej warowni, w celu zabrania tam naszych straży; stojąca tamże straż dała ognia, poczem ze strony Belgów odstrzelono cztery razy; widząc Belgowie, iż ich zamiar odkryto, wrócili do swojej zasadzki, z której przez trzy działowe wystrzały, zmuszeni zostali do oddalenia się.

— Dnia 13 —

Onegdaj odjechał stąd jenerał-porucznik, Konstanty *Rebecque*, spiesząc do głównej kwatery wojska naszego.

Druga izba stanów jeneralnych odrzuciła na wczorajszym posiedzeniu trzy podane projekta do prawa: względem opłaty od torfu, od węgla kamiennych, i od drzewa opałowego. (G.W.)

— Dnia 15 —

Amsterdamer Handelsblad w obszernym artykule usiłuje dowieść, iż *Hollandya* nie może mieć najmniejszej nadziei uzyskania korzystniejszych warunków, jak te, które *Anglia* z *Francyą* ostatnią razą podały; że nieporozumienie *Anglii* z *Francyą* jest daremnym oczekiwaniem, i że naykorzystniejszy będzie dla *Hollandyi* uładz niesprawiedliwości i zawrzeć pokój.

Bruxella d. 14 marca.

Gazeta *Emancipation* zaprzecza najmocniej rożgłoszeniu, jakoby Xiążę Talleyrand miał wkrótce opuścić swoją posadę poselską w Londynie.

— Dnia 16 —

Dziennik *Independant* zawiera, oo następuje: „Donoszą nam, że dla pokonania oporu Hollandyi, będą brzegi Hollenderskie ściśle blokowane.”

Xiążę *Orleanu* jest na przyszłą Niedzielę znowu w *Bruxelli* oczekiwany. (G.W.)

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 7 marca.

Wczoraj przybył tu z Neapolu francuzki poseł przy dworze papieżkim, margrabia Latour-Maubourg. (G.C.)

Bononia d. 5 marca.

Xiążę August Pruski przybył tu 3 t. m. na noc, a nazajutrz odjechał do Wenecyi. (G.C.)

AMERYKA HISZPAŃSKA.

Dostrzegacz Austriacki pisze: „Donoszą z *Limy*, iż podług wiadomości, otrzymanych z *Quito* pod dniem 5 stycznia, wybuchło tam powstanie w *Guayaquil*, i wielka panuje trwoga, z powodu zbliżającego się wojska powstańców. Na wszystkie obce okręty nałożono embargo. Cudzoziemcy z całemi familiami schronili się na okręty. Sądzą powszechnie, iż tam nowa Rzeczpospolita urządzoną zostanie. (G.W.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Gazeta *Powszechna* z dnia 2 marca ogłasza następujący artykuł:

„Niedorzeczność niektórych zagranicznych gazet przechodzi wszystko, cokolwiekby o tém powiedzieć można było. Też same pisma, które w roku 1828, winszowały Hrabieciu *Dybieczowi* świetnie przezeń ukończoney kampanii Tureckiej, i które zachęcały go, aby opanował *Konstantynopol*, okazują dzisiaj największą interessowność względem Porty Otomańskiej. Niepojęta dla nich Rosysy polityka, nabawia ich niespokojnością; gdy tymczasem taż polityka skierowana na korzyść Sułtana, bardziej teraz jest stosowniejszą do ich widoków, niż podówczas, gdy wojska rossyjskie przeszły za Bałkany, kiedy wspaniałość CESARZA NIKOŁAJA, przedmiot nayostrzejszych wymówek, wystawioną była, jako jeden z największych błędów politycznych. Poselstwo Jenerała *Murawjewa* zagraża podług gazet paryzkich, równowadze Europy; są to też same gazety, które, przepowiadając w roku 1828 upadek Państwa Otomańskiego, upatrują dzisiaj w poselstwie, dążącym do pokoju, (jakiem jest misysa Jenerała Rossyjskiego do Alexandryi), wcielenie tego państwa do Rosysy albo coś do tego bardzo zbliżonego. Obrażające te sprzeczności nie powstały z przypadku, są one wypadkiem bardzo pomyślanej rachuby, mającey na celu wprowadzić w błąd opinią publiczną i trzymać ją pod nayabsolutniejszą władzą despotyzmu, tak nazwaney wolności duku. Każdy to znać może, że gdyby gabinet Petersburski miał zamiar rozszerzyć granice Rosysy i pociągnąć je za Bałkany, korzystałby wtenczas, gdy wszelki rodzaj ofiary mógł być wydartym Sułtanowi mocą oręża, gdy wszystkie opinie zlewały się w myśl, że Europa nie może pozwolić, aby w jej obrębie utrzymało się nadal państwo Otomańskie. Umiarkowanie CESARZA NIKOŁAJA względem Porty, z drugiej strony jej zaniedbanie się od pokoju Adryanopolskiego, nie mogły być pojętami przez tych, którzy dalecy są od wszelkiego umiarkowania, a sądząc podług własnych uczuć i sposobu widzenia, nie umieją przyznać, iż te naysławniejsze czynności z zupełnie moralney pochodzą po-

budki. Dziś, równie, jak w roku 1813 i 1814, gabinet Petersburski ma tylko na celu interes ogólny. Nie chce on korzystać bynajmniej z trudnego położenia Porty, by tym sposobem zagarnąć ją sobie, lecz stara się wyrzucić mocniejszy swój wpływ na wypadki, przez zgłębiając politykę, broniąc praw i utrzymania prawnego rzeczy porządku. — Gdyby, powodując się niepojętym zaślepieniem, chciał Sułtan, jakimkolwiek sposobem, niedotrzymać traktatu, który sam uroczyście przyjął, oczywistą jest rzeczą, iż uległby skutkom fałszywey polityki, zasadzoney na omamieniu. Zapaliłby tym sposobem wojnę, któraby nań obróciła; wszystkie niebezpieczeństwa, jakie mogą z niej wynikać przez toby powstały, i sam on odniósłby za to karę, jeżeli pokoy Adryanopolski, zawarty w duchu dziennikarzy francuzkich, wkłada na Portę uciążliwe warunki. — Nie tak się jednakże stało: przeciwnie owszem Dywan rychło został przekonany, że nie czeka nań żaden uniżający warunek, niepodobny do wypełnienia; że bynajmniej gabinet Petersburski nie ma zamiaru użyć prawa odwetu, i że naród Rossyjski odpłaca wspaniałością za nienawiść, jaką przeciw niemu wywarło z zapałem prawdziwie fanatycznym. Od chwili, jak kroki nieprzyjacielskie ustały i prawa Rosysy zostały zabezpieczone, należało Porcie tylko winszować sobie, przyjacielskich stosunków z tém Mocarstwem, które, dalekie od tego, by się dać uwieść próżnym słowom, w trudnych okolicznościach, w jakich zostawała Porta, postanowiło ustalić te stosunki w sposób naysławniejszy. Znając lepiej swe położenie, niż je przedstawiają zagraniczni publicysci, Porta jest przekonana o szczerości dowodów, jakie dlań okazuje Dwór Rossyjski; nie upatruje ona w jego zabiegach, względem wstrzymania wojny i oddalenia niebezpieczeństw jej zagrażających, żadnego skrytego dążenia, jak usiłują to wmówić, lecz widzi naysławniejsze i zupełnie bezinteresowne życzenia okazania dla niej swej przysługi. Chociaż wysokie nauki polityczne mało są jeszcze rozwinięte w *Konstantynopolu*, potrafiłono jednak i tam osądzić, iż chcieć osłabić te związki, jakie się zaczęły już umacniać, byłoby to wykroczać przeciw naysławniejszym zasadom polityki.

Jeśliby rząd którykolwiek, lub Rossyjski, (jak to utrzymują niektórzy dziennikarze francuzcy) miał zamiar udzielić pomocy Porcie z tą wsteczną myślą, aby ją potem osłabić lub zagładzić zupełnie, rachuba takowa całkiem sprzeciwiałaby się zdrowemu rozsądkowi. Budowa systemu europejskiego wymaga zachowania Państwa Otomańskiego; nie mogłoby ono upaść, nie pociągnąwszy za sobą wielkich zaburzeń, niebezpiecznych dla ogólnego dobra, a korzystnego tylko dla wicherzycieli. Zmagają więc okoliczności, aby dać pomoc Sułtanowi, a nawet w razie potrzeby, aby wystąpić zań do walki. Jeśliby rząd jakikolwiek chciał przeciwnego jąc się kierunku, gdyby Porta została opuszczoną w tej stanowczej chwili, postępowanie takowe nie byłoby zręcznym, ani uczciwym; przyłożyłoby się ono do zerwania powszechnego pokoju. W tym sposobie widzenia, przejęty życzeniem, aby stosunki przyjacielskie z Portą nie na samych łądzących gruntowały się słowach, gabinet Petersburski wdał się w sprawę Wschodu. Wszystkie usiłowania dziennikarzy, aby opinią publiczną w tym przedmiocie wprowadzić w błąd, faktami będą zniweczone, ci zaś którzy radziby znowu oglądać Europę w zaburzeniu, Portę zaś zawiedzioną w zaufaniu względem Rosysy, zostaną, w sposób politowania godny, omyleni w swej nadziei. (J.d.S.P.)

Observacje meteorologi- czne.	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 17 o 2 wieczor.	27 cal. 9,5 lin.	+ 4 1/2 stopni.	Póln.-zach.	Chmury.
	d. 18 o godz. 5 1/2 rano.	27 — 8,6 —	+ 1 1/2 —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 19 — — —	27 — 4,9 —	+ 3 —	Południowy.	Pochmurno.
	d. 20 — — —	27 — 5,0 —	+ 1/2 —	Zachodni.	Snieg.

DODATEK